

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

lige problemer for kraftværker og tilsvarende koncessionerede virksomheder.

Simonsen: Indledningsvis vil jeg gerne takke ministeren for offentlige arbejder for den besvarelse, han gav på forslaget til folketingsbeslutning. Jeg må i hvert fald forstå ministeren på den måde, at det var en afvisning, som ministeren kom med; jeg mener, den var ret klar, jeg mener også, den var ret velunderbygget. Jeg vil gerne føje til, at hvis ministeren havde haft den modsatte opfattelse, så kunne vi nok meget let komme ind på en forurening af det arbejdsmarkeds-mæssige område.

Endnu større bliver forbløffelsen derfor, når vi derefter hører socialdemokratiets ord fører stå op og fortælle, at socialdemokratiet anbefaler forslaget til folketingsbeslutning. Det vil altså sige, at vi her ser en klar afstand mellem ministeren — og vel dermed regeringen, jeg går ud fra, at det er hele regeringens holdning til denne sag — og folketingsgruppen. Den socialdemokratiske ord fører brugte megen fagretlig teori for at dokumentere sit standpunkt, og jeg forstår også godt, at man i socialdemokratiet efter de udtalelser, der i den senere tid har været om dette emne, har nogle vanskeligheder med hensyn til at opnå enighed om det ene eller det andet.

Men det, der må være det afgørende for mig at se, det er, at ministeren har en klar opfattelse af — det vil jeg gerne have afkræftet, hvis det ikke er rigtigt — at dette udvalgte arbejde er overflødigt. Ministeren nævnte selv i sit svar, at de virksomheder, som indgår i dette område, er et meget broget felt af virksomheder; de har større eller mindre tilknytningsforhold til det offentlige osv., det kan være meget svært at etablere grænser mellem de forskellige typer, og deri er jeg fuldstændig enig. Jeg mener også som ministeren, at der i og for sig ikke har været noget, der har dokumenteret, at et koncessioneret selskabs medlemskab af Arbejdsgiverforeningen har været konfliktskabende, det mener jeg ikke, der findes nogen som helst dokumentation for.

Endelig må man vel føje til, at hvorvidt et koncessioneret selskab ønsker at være medlem af en arbejdsgiverorganisation, må jo afhænge af, hvilke resultater den pågæl-

dende virksomhed mener at den kan få ud af dette medlemskab. For medlemskab er jo ikke bare et spørgsmål om situationen omkring konflikter, medlemskab har også noget at gøre med den servicefunktion, som organisationer — uanset om det er arbejdsgiver- eller arbejdstagerorganisationer — yder i form af uddannelse og støtte på en lang række områder.

Jeg må da gå ud fra, at offentlige selskaber er så fornuftige i deres økonomiske administration, at såfremt de ikke finder nogen interesse i at være medlem af en arbejdsgiverorganisation, ja, så er de selvsagt ikke medlemmer. Der er dog heldigvis ingen tvang på disse områder i dette land, lige så vel som der ikke er organisationstvang på arbejdstagersiden.

Når det hævdes fra forslagsstillernes side, at det koster forbrugerne penge at være medlem af en arbejdsgiverorganisation, så kan det selvfølgelig ikke bestrides, for man må jo betale et bidrag for den service, som jeg tidligere var inde på. Men tilbage står stadig væk: hvad er det, forbrugerne på mange andre områder i den forbindelse kan få ud af det, såfremt der er behov for det? Ja, det er vel i og for sig den sikkerhed, som ligger i det arbejdsretlige system. Jeg har altid forstået LOs argumentation for dette system sådan, at det gav en vis form for sikkerhed. Hvorfor skulle man egentlig have sammenslutninger af fagforbund osv., såfremt det ikke var ensbetydende med, at man dermed opnåede en vis form for sikkerhed? For mig at se vil der være større usikkerhed på en virksomhed, som ikke tilhører et større område, ikke tilhører en sammenslutning, men hvor medarbejderne på virksomheden kun skal forhandle med den lokale virksomheds ledelse. Det giver da for mig at se en større risiko for, at der skal opstå uoverensstemmelser på arbejdspladsen med konflikter til følge og dermed med gener for forbrugerne til følge. Derfor mener jeg ikke, at forslagsstillernes argumentation på dette punkt er korrekt.

Når hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) taler om, at ejerforholdet spiller en rolle, vil jeg sige, at det har jeg egentlig meget svært ved at se. Det er vel de faktiske forhold på virksomheden, der spiller en rolle, og ikke spørgsmålet om, hvorvidt der er offentlige interesser i selskabet eller det udelukkende